

Arrest

nr. 200 592 van 1 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat RECKER, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Koniake te zijn en de Guineese nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit de stad Koulé in Guinée Forestière. Uw vader overleed ten gevolge van een ziekte in 2004. U en uw broer zorgden voor het inkomen van het gezin. Nadat uw broer stierf in een auto-ongeluk in 2007, woonden u en uw moeder alleen in Koulé. U verklaart dat u 17 jaar oud bent en geboren bent op 5 mei 2000.

Op maandagmorgen 15 juli 2013 komt het in Koulé tot een confrontatie tussen de stammen Guerzé en Koniake, waartoe u behoort.

De oorzaak van de confrontaties tussen de twee groepen is de dood van twee jonge Koniake door een Guerzé op een benzinstation in Koulé. U raakte snel op de hoogte van de gebeurtenissen. Tegen het middaguur had u een wapen ontvangen van een oudere in Koulé. U kreeg vervolgens de taak kinderen, vrouwen en ouderen te verzamelen en hen naar het huis van de imam te brengen op de heuvel in Koulé. Toen u dinsdagmiddag drie kinderen verzameld had, kruiste u een genezer van de Guerzé op het kruispunt, nabij de markt van Koulé en het jeugdhuis van de Guerzé. De genezer beschoot u en de kinderen vanop de rug. Eén van de kinderen liet hierbij het leven. Een splinter van de kogel kwam in uw hoofd terecht. Hierop draaide u zich om en schoot u de genezer dood. Vervolgens sloeg u op de vlucht met de twee kinderen, terwijl u achtervolgd werd door een groep Guerzé die zich hadden verzameld aan het jeugdhuis. U bracht de kinderen in veiligheid in het huis van de imam en besloot daarna te vluchten via het bos.

U heeft Guinée verlaten in juli 2013 en vestigde u vervolgens in Libië. U bent België binnengekomen op 5 juni 2016 en vroeg één dag later asiel aan.

U vreest wraak van de Guerzé en opsluiting in onmenselijke omstandigheden in Guinée bij terugkeer naar uw geboorteregio.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een attest van CARDA dat melding maakt van een psychologische opvolging in België, een document van het Universiteit Ziekenhuis Brugmann dat melding maakt van een metalen voorwerp in uw hoofd, een medisch document opgemaakt door Dr. An Parton waarin om advies gevraagd wordt over een eventueel verwijdering van een metalen voorwerp in uw hoofd.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 4 juli 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Verder dienen er een aantal opmerkingen gemaakt te worden over uw verklaringen tijdens uw beide gehoren op het CGVS.

Zo blijkt uit beide gehoren dat u in staat bent gedetailleerde verklaringen af te leggen over de algemene gebeurtenissen die zich afspeelden in Koulé in juli 2013. Het is echter opmerkelijk dat u er veel minder goed in slaagt om uw eigen ervaringen tijdens deze gebeurtenissen toe te lichten. Gevraagd naar uw rol tijdens de gevechten in Koulé, geeft u aan dat uw rol erin bestond de gemeenschap te beschermen (CGVS 1 p. 9). Gesteld dat dit wel zeer vaag is en gevraagd concreter aan te geven welke rol u had tijdens de incidenten en wat u precies gedaan heeft, antwoordt u naast de kwestie en verwijst u naar wat de Guerzé eerder deden. U vertelt dat ze de vrouwen verkrachtten (CGVS 1 p. 9). Erop gewezen dat u over anderen praat, terwijl u duidelijk gevraagd werd naar uw rol en activiteiten, geeft u slechts aan dat u daar nog toe komt (CGVS 1 p. 9). U gaat verder en verklaart dat de Guerzé onschuldige kinderen vermoorden (CGVS 1 p. 9). Erop gewezen dat u voor de pauze uitgebreid de kans heeft gehad uw relaas te brengen, en dat u toen gedetailleerd verteld heeft over de context van de gebeurtenissen in Koulé in juli 2013 en er nu enkel gevraagd wordt naar uw rol tijdens de incidenten, antwoordt u opnieuw heel vaag dat u de wapens moest opnemen om de gemeenschap te beschermen (CGVS 1 p. 9). U herhaalt wat u voor de pauze gezegd heeft, namelijk dat de ouderen jachtgeweren gaven aan de jongeren (CGVS 1 p. 9). Gevraagd hoe u dan precies de gemeenschap beschermd heeft, geeft u wederom geen antwoord op de vraag maar stelt u dat u ertoe veroordeeld was de wapens op te nemen om de gemeenschap te verdedigen (CGVS 1 p. 10). Erop gewezen dat u een heel duidelijke vraag gesteld werd maar dat u keer op keer naast de kwestie antwoordt, repliceert u door te vragen wat de protection officer zou doen wanneer andere landen België zouden aanvallen (CGVS 1 p. 10). Vervolgens wordt u nogmaals heel concreet gevraagd naar uw precieze acties tijdens de incidenten in Koulé in juli 2013. Uiteindelijk verklaart u dat u een wapen kreeg en de taak had de kinderen, vrouwen en ouderen te zoeken. Toen u hiermee bezig was, kwam u in aanraking met de féticheur van de Guerzé en doodde u hem (CGVS 1 p. 10). U komt echter niet verder dan dit ene wapenfeit. U geeft aan dat de gevechten startten op maandag, u de genezer doodde op dinsdag en er op woensdag versterking kwam van militairen van buitenaf (CGVS 2 p. 8).

Dat u er niet in slaagt meer te vertellen over uw eigen ervaringen tijdens deze gebeurtenissen in Koulé doet twijfelen aan uw persoonlijke betrokkenheid bij deze gebeurtenissen. Er dient immers te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u misschien aanwezig was tijdens de confrontaties in Koulé in juli 2013 op zich onvoldoende is om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Opmerkelijk aan uw uitgebreide kennis over de incidenten in Koulé in juli 2013 is tevens dat grote delen van uw verklaringen geen lokale kennis betreffen. U geeft als het ware een algemeen overzicht van de zich voorgedane feiten in de regio. Uw kennis valt dan ook moeilijk lokaal of doorleefd te noemen. U slaagt er evenwel in te vertellen over de gebeurtenissen in uw eigen dorp, maar slaagt er niet in eigen ervaringen van deze drie dagen lange confrontaties te geven. Verder geeft u wel informatie over bijvoorbeeld de aard van de confrontaties in het nabijgelegen Nzérékoré. Zo geeft u aan dat de regering een delegatie van twee personen samenstelden om de zaken te kalmeren in uw dorp. U verduidelijkt echter dat deze delegatie, bestaande uit Claude Pivi en Tiegboro, naar Nzérékoré gezonden werd toen duidelijk werd dat de confrontaties uitbreidden van Koulé naar het nabijgelegen Nzérékoré. U vertelt dat Claude Pivi, die zelf deel uitmaakt van de Guerzé stam, naar Nzérékoré ging in een poging de Guerzé gemeenschap daar tot kalmte op te roepen. Tiegboro werd naar Beyla gezonden om er de Koniaké gemeenschap te kalmeren (CGVS 1, p. 7). Uit de info waarover het CGVS beschikt, blijkt inderdaad dat deze twee mannen naar de regio gezonden werden en in Nzérékoré verbleven tot het tekenen van een non-agressie pact op 19 november 2013. Er staat echter nergens dat deze mannen Koulé bezochten. U verklaart verder dat de president een delegatie samenstelde van religieuze leiders van de moslims en de katholieken alsook de eerste minister. Deze delegatie bezocht onder meer het ziekenhuis van Nzérékoré (CGVS 1, p. 8). Opnieuw vertelt u zaken die zich helemaal niet in uw eigen dorp hebben voorgedaan. Het klopt inderdaad dat de president de regio bezocht, al was dat pas later op 4 augustus 2013 wanneer u de regio reeds verlaten had. Daarbij heeft hij inderdaad gesproken met de wijzen en leiders van de gemeenschap en heeft hij gewonden bezocht in het ziekenhuis van Nzérékoré. Het mag echter verbazen dat u dergelijke zaken vermeldt wanneer u de kans gegeven wordt in te gaan op uw eigen relaas, uw eigen problemen die aan de basis liggen voor uw vertrek in uw regio, en tegelijkertijd nalaat uw eigen ervaringen te delen. De informatie over deze delegaties valt uiteraard makkelijk in te studeren. Dat u er dan ook niet toekomt om uw eigen ervaringen te delen, maar steeds terugvalt op het beschrijven van de gebeurde incidenten in Koulé, Nzérékoré en omgeving, doet sterk twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas en uw eigen problemen.

Ook wanneer wordt ingegaan op het moment waarop u zelf betrokken raakte in de incidenten en zelf de wapens opnam, blijft u vaag en kan u amper concrete elementen aanbrengen. U verklaart dat u naast het syndicaat van transport woonde en dat via hen het nieuws rondging dat er twee Koniaké gedood waren door een Guerzé op beschuldiging van diefstal (CGVS 1 p. 13). Gevraagd hoe u betrokken raakte in de incidenten, geeft u eerst aan dat u wapens kreeg van de ouderen en blijft u vervolgens herhalen hoe de incidenten begonnen zijn (CGVS 1 p. 13-14). U slaagt er echter niet in duidelijk te scheppen over de omstandigheden waarin u de wapens van de ouderen ontving. Gevraagd in detail uit te leggen hoe u de wapens ontvangen heeft van de ouderen, geeft u aan dat de ouderen geweren uitdeelde om de gemeenschap te beschermen. Gewezen dat u een reden aangeeft, maar niet hoe dit precies gebeurde, begint u opnieuw aan een vage uitleg over incidenten op het benzinstation zonder duidelijk aan te geven wanneer u een wapen ontving en persoonlijk betrokken raakte in de gevechten (CGVS 1 p. 14). De vraag wordt u vervolgens nog tweemaal gesteld alvorens u met een werkelijk antwoord komt. U vertelt dat u maandag tussen 10u en 11u, toen de jongeren verzameld werden in de wijk, een wapen ontving (CGVS 1 p. 15).

In het tweede gehoor wordt hierop doorgesproken. U geeft aan dat u het wapen verkreeg op de hoogte, in het huis van de imam (CGVS 2 p. 4). Gevraagd zo precies mogelijk uit te leggen waar het huis van de imam zich bevindt, maakt u een tekening. Er wordt u vervolgens gevraagd wat de afstand ongeveer is tussen het huis van de imam en uw huis, beiden aangegeven op de tekening die u maakte (CGVS 2 p. 4). U geeft vaagweg aan dat het een beetje verder is dan het station, zonder duidelijk aan te geven wat de afstand tussen het station en uw huis dan wel is (CGVS 2 p. 4). Nogmaals gevraagd uit te leggen wat de afstand is tussen uw huis en het huis van de imam, door bijvoorbeeld aan te geven hoe lang u moest stappen om er te komen, geeft u aan dat die vraag u irriteert omdat de notie 'afstand' een notie uit het westen is (CGVS 2 p. 4). Er wordt u vervolgens een derde maal de kans gegeven aan te geven hoe ver uw huis verwijderd is van het huis van de imam aan de hand van de noties die u wel kent en gebruikt. U geeft echter slechts vaagweg mee dat het achter het station ligt (CGVS 2 p. 4). Wederom slaagt u er geenszins in duidelijkheid te verschaffen over cruciale elementen in uw relaas. Het huis van de imam is een terugkerende plaats in uw relaas, toch laat u het na duidelijk aan te geven waar het zich precies bevindt in de stad. Dat u zelfs niet kan aangeven op welke wandelafstand het huis van de imam is vanaf uw huis, doet vragen reizen over de algehele geloofwaardigheid van uw relaas.

Dat u in detail kan treden over de context en het concrete verloop van de incidenten in Koulé in juli 2013, maar ontwijkend reageert als er gevraagd wordt naar uw ervaringen en uw acties tijdens deze gebeurtenissen, doet sterk twijfelen aan uw aanwezigheid en uw verklaringen omtrent uw acties in Koulé in juli 2013.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de moord op de genezer niet overtuigen. Vooreerst zijn uw verklaringen over hoe u samen met twee jonge kinderen weg kwam van de scène waar de moord zich afspeelde, niet geloofwaardig. U vertelt dat u drie kinderen bij u had toen u een lokale genezer passeerde op het kruispunt nabij de markt van Koulé en het jeugdhuis van de Guerzé (CGVS 1 p. 10). De genezer schoot op u vanop uw rug. Daarbij kwam één van de kinderen op en kreeg u een splinter van de kogel in uw hoofd (CGVS 1 p. 10). Hierop nam u uw wapen en schoot u éénmaal op hem (CGVS 1 p. 10). Nadat u de genezer had gedood, nam u de twee overige kinderen met u mee en leidde u hen naar het huis van de imam, boven op de heuvel (CGVS 1 p. 11).

Gevraagd of er getuigen waren van dit incident, geeft u aan dat er zich een groep jonge Guerzé verzameld had rond het jeugdhuis. U verduidelijkt dat het voormalige militieleden zijn van Dadis. U verklaart vervolgens dat de jongeren, nadat u de genezer doodgeschoten had, begonnen te roepen in uw richting. Ze riepen dat u moest gevolgd en gedood worden. U bent vervolgens gevlucht en heeft de twee jonge kinderen in veiligheid gebracht (CGVS 1 p. 11). U haalt aan dat er pick-up trucks met militairen kwamen om de menigte uiteen te drijven. Gevraagd wanneer de militairen kwamen, stelt u dat dit op woensdag was nadat er gevraagd werd om versterking (CGVS 1 p. 11-12). Dat u aanhaalt dat er militairen ter plaatse kwamen op woensdag, is echter geen verklaringen over hoe u wegraakte en kon ontsnappen aan de groep jonge Guerzé, gezien u in het tweede gehoor verklaart dat u de genezer doodde op dinsdag (CGVS 2 p. 8). Gevraagd naar de afstand tussen waar u zich bevond met de twee kinderen op het moment van de moord en de plaats waar de jonge Guerzé zich op dat moment bevonden, geeft u aan dat het ongeveer 150 meter moet geweest zijn (CGVS 1 p. 12). Gevraagd hoe het mogelijk was weg te komen van een woedende militiebende die op amper 150 meter van u verwijderd was, geeft u aan dat u begreep dat u moest vluchten. U zegt dat u gelopen heeft en de heuvel op ging (CGVS 1 p. 12). Erop gewezen dat u eerder aangaf dat u twee kleine kinderen bij u had, stelt u dat de twee kinderen die u bij zich had twee jongeren waren die konden lopen (CGVS 1 p. 12). Er dient echter gewezen te worden op uw eigen verklaringen aangaande uw leeftijd. U verklaart dat u op het moment van de feiten zelf amper 13 jaar oud was. Gevraagd hoe oud de twee kinderen waren die u bij zich had, stelt u dat ze één, twee of drie jaar oud waren (CGVS 2 p. 6 en 7). Vervolgens geeft u zelf een hoogte aan met uw armen en stelt u dat de kinderen ongeveer zo groot waren. De hoogte die u aangeeft kwam eerder overeen met kinderen van de leeftijd van vijf of zes jaar (CGVS 2 p. 7). **Hierover dient te worden opgemerkt dat het geenszins geloofwaardig is dat u met twee zo'n jonge kinderen in staat bent te vluchten van een hele groep jonge en woedende Guerzé die jullie achtervolgden op amper 150 meter en uit waren op wraak omdat u net voor hun ogen hun genezer doodde.**

Voorts kan u geenszins duidelijkheid scheppen over wie u precies gedood heeft, ondanks het feit dat u blijft aanhalen dat hij een heel gekend genezer was. In het eerste gehoor geeft u aan dat u een grote genezer van de Guerzé gedood heeft (CGVS 1 p. 7). U geeft aan dat deze genezer heel gekend is, en dat hij bescherming biedt aan grote officieren en militairen van de Guerzé gemeenschap in Guinée (CGVS 1 p. 8). Het is dan ook opmerkelijk dat wanneer hierop teruggekomen wordt in het tweede gehoor, u zelfs niet in staat bent de naam van deze genezer te vermelden. Gevraagd hoe hij heet, stelt u dat men de naam van deze mensen niet zegt maar hen slechts grote genezers noemt (CGVS 2 p. 8). Gevraagd hoe andere mensen hem noemen, herhaalt u dat ze hem grote genezer noemen (CGVS 2 p. 8). Gevraagd hoe men dan onderling onderscheid kan maken tussen verschillende genezers, geeft u vaagweg aan dat u 'makana' zegt. Wanneer de vraag nogmaals herhaald wordt, stelt u dat het afhankelijk is van waar ze komen. Gevraagd welke genezer u gedood heeft, geeft u aan dat het de genezer van Wayafero was (CGVS 2 p. 8). Nog eens gevraagd of hij naast de titel 'genezer van Wayafero' andere namen heeft of anders benoemd wordt, geeft u slechts aan dat de protection officer u niet goed begrepen heeft en dat men de mensen van andere dorpen niet kent (CGVS 2 p. 8).

Gevraagd of deze moord werd opgenomen in de media, antwoordt u dat u niet in de regio gebleven bent (CGVS 2 p. 8). Er mag echter van uit gegaan worden dat u, gezien uw betrokkenheid bij de dood van deze genezer, enige interesse toont in deze incidenten en bijgevolg weet heeft van eventuele publicaties in de media. Dat u simpelweg aangeeft dat u niet ter plaatste bleef en bijgevolg niets weet hierover, duidt op een gebrek aan interesse dat niet te vereenzelvigen valt met een gegronde vrees voor vervolging noch met enige betrokkenheid in de door u beschreven incidenten.

Ook zijn uw verklaringen over het onderscheid tussen de strijders van de Koniake en de Guerzé weinig aannemelijk. U verklaart dat de kinderen en de ouderen verzameld werden in het huis van de imam. U voegt toe dat er geen mogelijkheid is die plaats binnen te komen (CGVS 1 p. 12).

Gevraagd waarom die mogelijkheid er niet is voor de Guerzé, stelt u dat de Guerzé niet in dat deel van Koulé durven komen. Er zijn twee lokaliteiten in Koulé, één van de Guerzé en een ander van de Koniake (CGVS 1 p. 12). Gevraagd hoe men kan weten of iemand Guerzé of Koniake is als iedereen gewapend rondloopt in de stad, stelt u zowel de Guerzé als de Koniaké aan hun kant blijven. U voegt toe dat er gegroet wordt om onderscheid te maken. De Koniaké zeggen 'wassalam aleikum', als er niet geantwoord wordt is die persoon Guerzé (CGVS 1 p. 12). Uw verklaring hieromtrent kan geenszins overtuigen. De groet 'wassalam aleikum' is een algemeen gekend groet. Dat deze groet als onderscheid zou moeten dienen tussen twee elkaar bevechtende volksgroepen raakt kant noch wal.

In het tweede gehoor wordt u opnieuw gevraagd hoe de genezer van de Guerzé kon weten dat u Koniake bent. U geeft aan dat het duidelijk was omdat ik kinderen verzamelde uit huizen van de Koniake. Gevraagd of het algemeen geweten is wie Koniake is en wie Guerzé, stelt u dat de stad verdeeld is. Gewezen op uw verklaringen dat de genezer niet van Koulé kwam, en gevraagd hoe hij dan kon weten dat u Koniake was, geeft u aan dat de stad verdeeld is en dat u van de andere kant kwam (CGVS 2 p. 8). Opnieuw doen uw verklaringen hieromtrent de wenkbrauwen fronsen.

Concluderend kan gesteld worden dat geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen omtrent uw eigen acties en betrokkenheid bij de incidenten in Koulé in juli 2013. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan de daaruit volgende vrees voor vervolging. Gezien de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt kunnen zij geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Tenslotte mag worden gewezen op uw gebrek aan medewerking tijdens de twee gehoren op het CGVS. Nochtans werd u bij de aanvang van beide gehoren uitdrukkelijk gewezen op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 p. 2 en CGVS 2 p. 2). Uit het verslag van uw eerste gehoor op het CGVS dd. 10 mei 2017 is duidelijk dat u de tolk verschillende malen onderbreekt wanneer die vragen vertaalt naar u of antwoorden vertaalt naar de protection officer (CGVS 1 p. 3, p. 4, p. 5 en p. 10). Hierop wordt u meermaals gevraagd de vertaling van de tolk af te wachten in functie van het goed verloop van het gehoor (CGVS 1 p. 3, p. 5 en p. 10). Bij aanvang van het tweede gehoor op het CGVS werden een aantal duidelijke regels vooropgesteld om het gehoor in een zo productief mogelijke sfeer te doen verlopen. Er werd u opnieuw duidelijk gewezen op de verschillende taken van de aanwezige personen, zijnde u, de tolk, uw raadsheer en de protection officer. Er werd afgesproken dat wanneer de tolk aan het woord is, er steeds wordt geluisterd en dat de tolk niet onderbroken wordt (CGVS 2 p. 2). Meteen onderbreekt u de tolk echter om te zeggen dat u hoofdpijn krijgt van alle vragen die u gesteld worden (CGVS 2 p. 2). Er wordt benadrukt dat het net daarom belangrijk is dat iedereen de afgesproken regels respecteert, en dat wanneer iemand aan het woord is de anderen verplicht zijn te zwijgen (CGVS 2 p. 2). Ook tijdens het tweede gehoor op het CGVS dd. 13 juni 2017 en ondanks de duidelijke afspraken die in het begin van het gehoor gemaakt werden, onderbreekt u de tolk voortdurend (CGVS 2 p. 4, 5, 6 en 7). Hierdoor toont u geen respect voor de rol van de verschillende aanwezigen tijdens het gehoor. U belemmert onnodig het goede verloop van het gehoor door de tolkte verhinderen volledig te vertalen naar u en naar de protection officer.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Uit de medische documenten die u voorlegt blijkt immers niet dat u niet in staat zou zijn een gehoor af te leggen op de zetel van het CGVS.

Het attest van CARDA maakt enkel melding van een psychologische opvolging, maar geeft geen verder informatie over uw psychologische toestand. Het verwijst enkel naar een psychologische fragiliteit. Nergens blijkt uit dit attest dat u niet in staat zou zijn om een gehoor af te leggen op het CGVS.

U legt verder een brief voor van Dr. An Parton gedateerd op 12 juni 2017 waarin zij vraagt om advies in verband met de eventuele verwijdering van een vreemd voorwerp dat zich in uw hoofd bevindt. Opnieuw blijkt nergens uit deze brief dat u niet in staat bent om een gehoor af te leggen op het CGVS. Ook moet worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin u de vermelde verwondingen opliep, en waarover Dr. An Parton geen verdere uitspraken doet.

Tenslotte legt u een verslag van een onderzoek in het Universitair Ziekenhuis Brugmann en twee bijhorende cdroms voor. Hieruit blijkt dat er zich inderdaad een vreemd metalig voorwerp in uw hoofd bevindt. Er wordt verder evenwel geen gewag gemaakt van eventuele negatieve gevolgen hiervan. De arts geeft verder aan dat u een kogel in uw hoofd kreeg in 2013. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, hij kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

U komt daarnaast evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict kan worden beschouwd als ernstige schade die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bij het administratieve dossier werd gevoegd (COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013 + addendum, juli 2014), blijkt dat de huidige situatie in Guinee niet kan worden beschouwd als een situatie van "willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 niet kan worden toegepast voor Guinee.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan "van de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht juncto art. 1 van het Verdrag van Genève".

Hij herhaalt zijn asielrelaas en wijst erop dat "de aanwezigheid van de kogel in zijn hoofd wordt bevestigd door een verslag het Universitair Ziekenhuis Brugmann" en dat "dit verslag is op zijn minst een begin van bewijs van objectieve feiten en bevestigt het verhaal van verzoeker".

Hij erkent "dat beide interviews moeizaam verliepen en de antwoorden van verzoeker niet altijd even duidelijk waren", maar wijst dit aan "de fragiele psychologische toestand waarin verzoeker verkeert". Hij wijst op het attest van CARDA dat aangeeft "dat verzoeker psychologisch nauwgezet moet opgevolgd worden". Hij acht het "vanzelfsprekend dat de psychologische toestand van verzoeker een interview op het CGVS bemoeilijkt".

Verzoeker klaagt aan dat door de commissaris-generaal "onvoldoende rekening gehouden [is] met de psychologische toestand van verzoeker en met de eventuele invloed van zijn verwondingen hierop".

Aangaande de subsidiaire bescherming, voert verzoeker aan dat "de algemene politieke en veiligheidssituatie in Guinee is echter alles behalve stabiel en gewelddadigheden komen er veelvuldig voor" en dat de bestreden beslissing zich baseert op rapporten van oktober 2013 en juli 2014 die volgens verzoeker "niet meer actueel" zijn.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Guinee uit vrees voor de Guerzé en voor opsluiting in onmenselijke omstandigheden.

2.3.2. De kern van verzoekers verzoek naar internationale bescherming rust op verzoekers bewering dat hij tijdens etnische rellen als 13-jarige jongen een genezer heeft gedood. Verzoeker zou een wapen toegestopt gekregen hebben, werd in de rug beschoten waarbij een klein kind werd getroffen. Niettemin verzoeker zelf werd geraakt in het hoofd zou hij nog hebben kunnen terugschieten waarbij hij meteen een genezer van de andere etnie trof en deze op slag dood was. Verzoeker zou daarna nog in staat geweest zijn om met een ander klein kind van 5-6 jaar aan een woedende groep tegenstanders al lopend te ontsnappen.

De Raad stelt vast dat verzoekers relaas veel toevalligheden bevat en bovendien uitzonderlijke krachten veronderstelt van een kind van 13 jaar, de leeftijd die verzoeker toen zou gehad hebben. Zo zou hij nadat hij in het hoofd getroffen geworden was, nog in staat zou geweest zijn om raak te schieten vanop een zekere afstand en daarna nog met een klein kind lopend aan een volwassen groep kunnen ontsnappen. Verzoekers relaas is op zich weinig realistisch. Hoe dan ook gevraagd naar bijzonderheden van deze uitzonderlijke gebeurtenis komt verzoeker niet verder dan vage en ontwijkende antwoorden over zijn eigen rol binnen deze etnische confrontatie terwijl hij wel in staat is om de rellen zelf, die publiek gekend zijn, concreet te vertellen. Gezien de leeftijd waarop de gebeurtenissen plaatsgrepen, zou echter omgekeerd kunnen verwacht worden, met name dat zou verzoeker, met de ogen en de zienswijze van een puber, de feiten vertelt en niet de politieke etnische context. Dit is niet het geval.

2.3.3. De Raad hecht aldus geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker gezien (i) hij enkel vage en ontwijkende verklaringen aflegde over zijn eigen ervaringen en acties bij de gebeurtenissen in Koulé in juli 2013, zoals hoe hij persoonlijk betrokken raakte bij de incidenten, hoe hij het wapen verkreeg en op welke afstand het huis van de imam zich bevond ten opzichte van zijn eigen huis; (ii) verzoekers onaannemelijke en incoherente verklaringen over de moord op de genezer en zijn daaropvolgende vlucht (met zeer jonge kinderen) naar het huis van de imam; (iii) zijn gehele onwetendheid over de identiteit en naam van de genezer die hij beweerdelijk gedood zou hebben; (iv) zijn gebrek aan interesse over de publiciteit die aan deze moord - op een "heel gekende" genezer - gegeven werd, en waarvan hij destijds ook in België bijzonderheden kon opzoeken; (v) verzoeker geheel ongeloofwaardige verklaringen aflegde over hoe de Koniake en de Guerzé kunnen onderscheiden worden.

2.3.4. Betreffende de stellingen in het verzoekschrift dat verzoeker in een "fragiele psychologische toestand" verkeert, dat het attest van CARDA aangeeft "dat verzoeker psychologisch nauwgezet moet opgevolgd worden" en dat het "vanzelfsprekend [is] dat de psychologische toestand van verzoeker een interview op het CGVS bemoeilijkt", antwoordt de Raad dat uit voornoemd medisch attest geenszins blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure, noch dat de door hem voorgehouden "psychologische toestand", laat staan dat die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven. Daarbij dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker, niettemin hij bijzonder onwillig was tijdens het gehoor op het CGVS, hem dezelfde vragen herhaaldelijk en op verschillende wijzen werden gesteld. Verzoeker kreeg aldus ruim de mogelijkheid zich toe te lichten.

Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker wel in staat was de feitelijke sociale en politieke omstandigheden te vertellen die geleerd of extern vernomen moeten worden en dus wijzen op verzoekers mogelijkheid te studeren of te onthouden.

2.3.5. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat *“de aanwezigheid van de kogel in zijn hoofd wordt bevestigd door een verslag het Universitair Ziekenhuis Brugmann”* en dat *“dit verslag is op zijn minst een begin van bewijs van objectieve feiten en bevestigt het verhaal van verzoeker”*, merkt de Raad op dat de arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). De vermelding in het attest dat verzoeker in 2013 een kogel in zijn hoofd kreeg, geeft niet aan dat deze stelling op meer dan verzoekers eigen verklaringen gebaseerd is, noch in welke omstandigheden dit gebeurd zou zijn. Dient nog te worden herhaald dat verzoekers verklaringen over het incident reeds ongeloofwaardig werden bevonden, verzoeker zonder geldige reden zijn identiteit niet aantoonde en hij bovendien volgens zijn verklaringen een gevaarlijke reis via Libië heeft ondernomen.

2.3.6. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanvraag, het formuleren van loutere beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsaanvragen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Guinee geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van *“COI Focus: Guinee: veiligheidssituatie”* van 31 oktober 2013 en 15 juli 2014 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat de huidige situatie in Guinee niet kan worden beschouwd als een situatie van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De beweringen in het verzoekschrift dat *“de algemene politieke en veiligheidssituatie in Guinee is echter alles behalve stabiel en gewelddadigheden komen er veelvuldig voor”* en dat de bestreden beslissing zich baseert op rapporten van oktober 2013 en juli 2014 die volgens verzoeker *“niet meer actueel”* zijn, tonen niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige andersluidende (recentere) informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.5. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK